

6.4.2025 – Bůh mluví na Sinaji a z Golgoty

Čtení – Exodus 19,3-7; 20,1-18

Písně: 245 – Svatá doba Páně den; pěvecký soubor; 704 – Co činí Bůh vše dobré jest; 148 – Zákonem Božím kdo; SVP – 723,724; 599 – Všechno, co mám

Sinajský Bůh

Všechn lid, když uslyšel hřmění a blesky a hlas polnice a viděl, že se z hory kouří, se bál a třásl a stál opodál. Řekli Mojžíšovi: "Mluv s námi a my tě budeme poslouchat. Ale ať k nám Bůh nemluví, abychom nezemřeli!". 2. Mojžíšova 20,18-19

Každá túra do hor vyžaduje kondici a vytrvalost. Abyste dosáhli vrcholu, musíte lézt celé hodiny a bojovat s únavou, bolestmi nohou a povětrnostními podmínkami. Jakmile však dosáhneme vrcholu, všechny neduhy a útrapy jsou zapomenuty. Obdivujeme nádherné výhledy, dýcháme čistý vzduch a cítíme osvěžující vánek. Vysoko v horách je také uklidňující ticho nebo jemný barevný zpěv ptáků. Stojí za to dát námahu vylézt, abyste se na chvíli odtrhli od každodenního života a zažili něco, co vám uleví a změní váš úhel pohledu. Věřící prožívají v horách obdiv k Božímu dílu. Mnoho hrdinů víry se tam setkala s Bohem. Hory jsou zvláštní výzvou, stejně jako náš duchovní život a cíl naší cesty, který je nahoře.

Je to jeden z nejdůležitějších okamžiků jejich cesty. Na Sinaji chce Bůh uzavřít s lidem smlouvu a dát jim svůj zákon; chce vytvořit národ ze skupiny osvobozených otroků. Než tak však učiní, dává jim ještě jednu zkušenost – zkušenost, která je nesmírně cenná i pro nás. Zjevuje jim malou část své moci. To, co Izraelité vidí a slyší, je však uvede do takové hrůzy, že požádají Mojžíše, aby k nim Bůh nemluvil. Bojí se, že je jeho moc rozdrtí a usmrtí. Moc nepomáhá přesvědčit Mojžíše, že Bůh s nimi má dobré úmysly. Proč tak reagují, proč tak někdy reagujeme i my? Protože neznají Boha jako lásku. Boží moc si spojují s hrozbou. Proto dávají přednost člověku – koktavému prorokovi Mojžíšovi -, který k nim promlouvá. Jeho slabost je jim nějak povědomá. Hora Sinaj, kde se konaly jedinečné akce pro Boží lid. Nachází se v Egyptě, v jižní části Sinajského poloostrova. Je to holý horský masiv šedočervené žuly, 2 285 m n. m. Říká se jí také Mojžíšova hora, protože právě tam přijal zvláštní Boží poselství. Důležitost této události lze vidět ve slovech zaznamenaných ve Druhé knize Mojžíšově, kapitole 19:

Tento popis ukazuje, jak velkou událostí mělo být setkání lidu a Mojžíše s Bohem. Boží přítomnost, se odehrála právě na této hoře. Izraelský národ se na událost připravoval několik dní. Bůh jasně vytyčil hranici u podchodu, kterou nebylo možné překročit, protože to hrozilo smrtí. Když se kolem hory shromáždili všichni lidé, pronesl Bůh mocným hlasem vyhlášení Božího zákona. Na začátku lidé slyšeli zákony, kterým dnes říkáme dekalog. Tento zákon obsahuje deset přikázání, která jsou základem Božího zákona. Mluví o Božích očekáváních vůči člověku. Bůh si přeje, aby naše myšlenky, slova a činy byly inspirovány láskou k Bohu a bližnímu. Dekalog stojí za správným vztahem mezi Bohem a člověkem a představuje pilíř práv, kterými se řídí mezilidské vztahy. Biblický popis hovoří o tom, že Boží zákon byl napsán prstem samotného Boha na dvou kamenných deskách.

Mojžíš na Sinajské hoře, dostal od Boha velmi detailní zákony týkající se morálky, ale také přesný popis příbytku, který měl později připravit pro výkon liturgie. Až do 31 kapitoly. Mojžíš byl nahoře mnoho dní. Sinajská hora, to je hora přikázání a symbol

demonstrace Boží moci, která lidi zaplavovala strachem. Bůh rozhodl, že Mojžíš nevstoupí do země slibované, ale uvidí ji z vrcholu hory a tam zemře.

Poslední chvíle svého života strávil na jiné hoře, aby z výšky viděl místo, kam se měli Izraelci dostat. Jak jsem zmínil, hory jsou trvalým motivem biblických příběhů. Rád bych ještě zmínil horu, která má pro křesťany velký význam – mám na mysli Golgotu. Je to vlastně „nepříjemné“ stoupání a jeho název znamená lebka. Bylo to místo poprav a bylo mimo Jeruzalém. A právě tady Pán Ježíš odvedl svůj život za nás. Činnost Pána Ježíše spočívala ve vyhlášení nadcházejícího království Božího. Náš Spasitel putoval po městech a vesnicích izraelských s poselstvím evangelia, ale přinášel lidem i uzdravení z mnoha nemocí, osvobození spoutaných, a dokonce vzkřísil mrtvé. Lidé na toto reagovali s obdivem a nadšením. Získal si obrovskou slávu a mnoho žáků.

Na hoře Sinaj: deset Božích slov. Dekalog je kodexem svobodných lidí

- Dekalog není systémem zákazů a příkazů, ale je kodexem svobodných lidí. Svobodný od hříchu. Ale především s vědomím, že to byl Bůh, kdo je vyvedl z domu otroctví, tedy z domu hříchu. V temnotě noci a úsvitu dne na hoře Sinaj, kde Bůh uzavřel smlouvu s lidmi, kteří se z otroků stali svobodnými lidmi. - My křesťané v sinajské smlouvě také objevujeme poselství svobodného lidu.

Cestou na vrchol přemýšlíme o slovech, která Bůh dal Mojžíšovi. - Těchto deset Božích slov nám bylo zanecháno jako ukazatele na naší cestě k Bohu a k druhým. Mojžíš nesl těchto 10 slov svému lidu, ale pak je předal i nám, Kristovým následovníkům.

- Tato hora nám musí připomínat tuto velkou pravdu, že jsme svobodní lidé. Když Mojžíš přivedl vyvolený národ na poušť, přivedl lid, který byl otrokem Egypta. Na hoře Sinaj Mojžíš uzavírá smlouvu mezi Bohem a lidem, v níž prohlašuje, že tento lid není jen vyvoleným národem, ale je především svobodným lidem. Všechny pozdější politické deklarace a lidské aspirace, filozofie hledání svobody, se budou odvolávat na tuto základní zkušenost Mojžíše a vyvoleného národa.

Na poušti lidé zažívají setkání s Tím, který je naším východiskem a naším údělem – Alfou a Omegou.

V Božím slově najdeme mnoho dalších příběhů, které mají souvislost s horami. Přečíst si můžete o horách Moria, Tabor, Sijon, Karmel, Olivová hora a mnoho dalších. Vybízím vás k přečtení, které vám přinese jedinečné znalosti, reflexi a nasměruje vás k rozhodnutí. Náš život je neustálým stoupáním nahoru, kde se snažíme překonat různé potíže a čelit protichůdnostem. Také víme, že ne všechny výpravy, končí vyvrcholením. Někdy i skvěle připravení horolezci, nemohou stát na vrcholu a jejich snaha končí neúspěchem. Pokud naše každodenní úsilí také ne vždy končí úspěchem. Někdy lidé odvážně jdou nahoru, ale přesto se jim nedaří řešit své problémy, píše apoštol Pavel v dopise Hebrejům 11,38: „Ti, kterým svět nebyl hodný, se toulali po pouštích a horách, po jeskyních a rozvalinách země.“

Není však pochyb o tom, že každý z nás šplhá po strmých svazích vlastního života. Při cestě vzhůru stojí za to mít vedle sebe toho, kdo dobře zná cestu a všechna nebezpečí. Využijme pozvání Pána Ježíše Krista, které je zapsáno v Ew. Jana 14,23: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.“